Євангелія від Йоана 8

Ісус прощає чужоложниці 1-11; Ісус - світло світу 12-20; Ісус - предвічний Син Божий 21-59

1 Подавсь Ісус на Оливну гору.

2 Та вдосвіта знову прибув до храму, й усі люди посходились до нього; він же, сівши, навчав їх.

3 І привели тоді книжники і фарисеї до нього жінку, спійману на перелюбі, поставили її посередині,

4 і кажуть до нього: «Учителю, жінку оцю спіймано саме на перелюбнім вчинку.

5 Каменувати отаких приписав нам Мойсей у законі. Що ж ти на те?»

6 Іспитували вони його, казавши так, - щоб мати чим оскаржити його. А Ісус нахилився додолу і писав пальцем по землі.

7 А що вони наполягали та допитувалися в нього, то він підвівсь і каже до них: "Хто з вас без гріха, - нехай перший кидає у неї камінь!"

8 І знову нахилившись, писав по землі.

9 Почувши таке, почали вони виходити один по одному, почавши з щонайстарших аж до останніх. І залишилися тільки Ісус та жінка, що стояла посередині.

10 Підвівсь Ісус, а нікого, крім жінки, не побачивши, мовить до неї: "Де ж вони, жінко, оті твої обвинувачі? Ніхто не осудив тебе?"

11 "Ніхто, Господи", -відповіла. Тоді Ісус до неї: "То і я тебе не осуджую. Йди та вже віднині не гріши."

12 І ще промовляв до них Ісус, і так їм казав: "Я - світло світу. Хто йде за мною, не блукатиме у темряві, а матиме світло життя."

13 Отож і мовили до нього фарисеї: "Свідчиш сам за себе - неправдиве твоє свідоцтво."

14 А Ісус їм відказує: «Хоч я і свідчу за себе сам, та свідоцтво моє правдиве, бо я знаю, звідкіля прийшов я і куди йду. Ви ж не знаєте, звідкіля приходжу і куди відходжу.

15 Ви судите за тілом - я не суджу нікого.

16 Коли я суджу, то суд мій правдивий, бо не сам я, а з Отцем, який послав мене.

17 Та й у законі вашім написано, що свідоцтво двох людей - правдиве.

18 Я свідчу про себе самого, - й Отець, який послав мене, про мене свідчить.»

19 Тоді вони сказали йому: "Де ж твій Отець?" Відрік Ісус: "Ані мене не знаєте, ані Отця мого. Якби знали ви мене, то й Отця мого теж знали б."

20 Промовив він ті слова біля скарбниці, коли навчав у храмі. І ніхто його не схопив, бо не прийшла ще година його.

21 А й ще їм сказав: "Я відійду, а ви мене шукатимете та й помрете у грісі вашім. Куди я відійду, неспроможні ви прийти."
22 Тож юдеї мовляли: "Може, він самого себе вб'є, коли ото каже: Куди я відійду, неспроможні ви прийти?"
23 І далі ще казав їм: «Ви здолу, я - згори. Ви з цього світу, я - не з цього світу.
24 Тим я і сказав вам: Помрете у гріхах ваших. Бо коли не увіруєте, що я - Сущий, помрете у ваших гріхах.»
25 Тоді вони йому: "Хто ж ти такий?" Ісус же їм відрік: «Споконвічний, як я і казав вам.
26 Багато чого маю я про вас сказати й осудити. Та той, хто послав мене, правдивий, і що я чув від нього, те й у світі говорю.»
27 А вони й не збагнули, що він про Отця їм говорив.
28 Тоді Ісус до них мовив: «Коли вгору Чоловічого Сина піднесете, тоді взнаєте, що Сущий я і що від себе не чиню нічого, але як навчав мене Отець мій, говорю,
29 і що той, хто послав мене, - зо мною Сущий. Не полишив він мене самого, бо я постійно те чиню, що довподоби йому.»
30 І коли говорив так, численні увірували в нього.
31 І казав Ісус до тих юдеїв, які увірували в нього: «Коли ви перебуватимете в моїм слові, ви дійсно будете учнями моїми
32 і спізнаєте правду, і правда визволить вас.»
33 Ті йому й відказали: "Потомки ми Авраамові й не були ми ніколи невольниками ні в кого. Чого ж говориш: Визволитеся, мовляв?"
34 Ісус же їм: «Істинно, істинно кажу вам: Кожен, хто гріх чинить - гріха невольник!
35 Невольник не перебуває в домі повсякчас - повсякчас перебуває син.
36 Тож коли Син вас визволить, то справді станете вільні.
37 Знаю, що Авраамові ви по-томки. Бажаєте, однак, мене вбити, слово бо моє не має місця у вашому серці.
38 Переказую я те, що бачив в Отця мого, а ви те робите, що чули у вашого батька.»
39 Ті йому мовили у відповідь: "Авраам наш батько." Каже ж їм Ісус: «Були б ви дітьми Авраамовими - чинили б ви діла Авраамові.
40 Та ось тепер бажаєте вбити мене, чоловіка, який вам правду сказав, ту, що її від Бога вчув. Не робив так Авраам.
41 Ви чините діла вашого батька.» "Ми не з розпусти вродились, - кажуть йому ті; один лише Отець у нас: Бог."

42 А Ісус їм: «Був би Бог ваш Отець, любили б ви мене, бо я вийшов від Бога і прийшов: не від себе самого прийшов, а він послав мене.
43 Чого ж не розумієте, що я кажу? Бо слова мого ви слухати неспроможні.
44 Диявол вам батьком, тож волите за волею батька вашого чинити. А був він душогубець від початку, і правди він не тримався, бо правди нема в ньому. Коли говорить брехню, зо свого говорить, бо він брехун і батько лжі.
45 Мені ж, що правду вам каже, ви не вірите.
46 Хто з вас може довести гріх мені? То чого, коли я правду кажу, ви мені не вірите?
47 Хто від Бога, той слухає слова Божі. Ви ж тому й не слухаєте, бо ви не від Бога.»
48 Озвались юдеї, і сказали йому: "Чи неправильно ми кажемо, що самарянин єси ще й навіжений?"
49 Відповів Ісус: «Не навіжений я, а шаную Отця мого; ви ж - зневажаєте мене.
50 Слави для себе я не шукаю. Є - хто шукає і судить.
51 Істинно, істинно говорю вам: Хто моє слово берегтиме, повіки не побачить смерти.»
52 А юдеї йому: «Аж тепер ми збагнули, що ти таки навіжений. Авраам помер, і пророки, а ти твердиш: Хто берегтиме моє слово, той смерти не зазнає повіки.
53 Невже більший ти, ніж Авраам, наш батько, який помер? А й пророки померли. Кого ти з себе робиш?»
54 Ісус відрік: «Якщо я самого себе прославляю, слава моя - ніщо. Отець же мій, про якого кажете: Він Бог наш, - той мене прославляє.
55 Та ви його не спізнали, я ж знаю його. І коли сказав би я, що не знаю його, був би і я такий, як ви, неправдомовець. Та я його знаю і бережу його слово.
56 Авраам, ваш батько, сповнений був радощів звидіти день мій - і звидів, і втішився.»
57 Юдеї ж йому: "Ще й п'ятдесят років нема тобі, а ти Авраама бачив?"
58 І сказав їм Ісус: "Істинно, істинно кажу вам: Перше, ніж був Авраам, Я є."
59 І вхопили каміння, щоб кинути на нього, - та Ісус перейшов посеред них і полишив храм.